

Strănută păpădia

Bragagiu

Vrând să-ntorc copilăria
Cea cu visele rozalbe
Sărutasem păpădia
Plină-n parașute dalbe.

Ea mi-a-ntors cu mângâiere
Pe la nas așa domoală -
Strănutai deci cu putere:
Păpădia este cheală!

Dar mă-ntreb uimit când oare
Dovedi ea să strănute
Că lucesc voios la Soare
Și tot fără parașute!
Victor Bragagiu